

Hoe bevalt Nederland...

Hoe bevalt Nederland zou je misschien willen vragen. Misschien hebben we enkele vrienden die eveneens trouwe lezers zijn daar al een antwoord op gegeven, maar...

Het bevalt best in Nederland. Je bent nou eenmaal Nederlander en je prijst God op je blote knieën dat je hier geboren bent in dit landje waar alles goed georganiseerd is en laten we eerlijk zijn: dat is zo gekomen omdat we dat met zijn allen ook allemaal zo willen en daar aan willen werken. Want zo is de mentaliteit in veel landen niet, buiten winstbejag en verrijking van machthebbers, luiheid van het volk, corruptie, mafia noem maar op. Zo willen we dat niet hier. En soms loopt de ene of andere politicus of magnaat op een scheve schaats maar over het algemeen is het hier keurig geregeld en houden we elkaar aan ons Nederlandse patroon. Een besef dat alleen maar groter wordt als je je veel in het buitenland begeeft.

Wat we ondervinden en wat we helemaal niet prettig vinden is dat het zo goed gaat in Nederland dat er eigenlijk niets meer overblijft om voor te vechten of over te zijken dan futiliteiten. Waar gaat het over!!? Racisme terwijl alle immigranten die integreren (bijna allemaal dus) en kinderen van immigranten zo volledig meedraaien in onze maatschappij. Zwarte Piet, men weet blijkbaar niet dat hij ontstond uit de Moor, Moren een volk dat zuid Europa 600 jaar heeft overheerst. Griekenland is er net sinds amper 200 jaar vanaf. Even voor de balans: wie was er nou slaaf? En vorige week stond er een partij op die onze gezegden wil afschaffen want een gegeven paard in de bek kijken is confronterend en denigrerend voor dieren. Kerstlampjes mogen niet meer wit maar moeten gekleurd om alle rassen te vertegenwoordigen. Hoe zou het komen dat de Chinese bevolkingsgroep in Nederland niet van zich laat horen. In dat geval hebben wij gelukkig gele Kerstlampjes....

Confrontatie met het dagelijks leven

Supermarkten: geweldig! En wat hebben we veel en wat hebben we een keuze. Terwijl de spuitjes liggen te wellnessen in de lichtovergoten groentenbak die continue besproeid wordt met weldadige nevel, zoekt Annelies een basilicum plantje, want die pik je in Italië ook allereerst mee. Ook voor op de boot. Er staat geen prijs bij maar wel een indicatie van een prijs per 10 gram. Vreemd...Bij de kassa ziet de kassière ook geen prijs en de winkelmanager is niet in de buurt dus Annelies biedt aan om even terug te rennen. Tot grote ergernis van de 2 andere klanten die in de rij van 3 moeten wachten - vergelijk: in Griekenland sta je met zijn 10-en en je keuvelt er op los ipv de vertrager vernietigend aan te staren.

Bij de groenteafdeling staan twee medewerkers (behoorlijk veel voor buitenlandse begrippen) en die weten de prijs ook niet. Dan vertelt 1 van hen dat dit plantje niet in zijn geheel verkocht mag worden. De wenkbrauwen van Annelies staan inmiddels al dicht onder de haarlijn. „U mag hier alleen een takje van afknippen!" Niet alleen de wenkbrauwen van Annelies staan nu dicht onder de haarlijn ook floepen de oogbollen er zowat uit. De realisatie van de extremiteit in overdaad van service en het besef dat sommige mensen dat-dus-dan ook doen - als doorgetrokken truttigheid in het kopen van je dagelijkse basis-behoefte, werpt Annelies volledig uit haar comfortzone, om maar een hip woord te gebruiken. Maar ze vat um. En op zijn Haags denkt ze: fuck you met je klote plantje. En ze zet hem terug tussen de andere "verknijpte" exemplaren. Ik vond ze er al niet zo best uitzien, slechter dan alle Zuid Europese zelfs. Nou begrijp ik waarom het zo'n rommelig plantje is, niet vanwege de oer-structuur. Een etage of drie lager in dit schap staan bij nadere blik toch ook plantjes maar die dragen het merk Bio. Nou is bio in wezen niet slecht, maar ze kosten meteen meer. Met pijn in het hart, want we weten ondertussen dat mafia in heel Europa zich snel en slim aan het verrijken is door 3/4e van alle producten onterecht te labelen en te verhandelen met de naam

Bio (en geen mensen meer te chanteren en af te knallen) neemt Annelies het plantje dan maar mee en belooft hem een goed leven. Het staat met zijn worteltjes in water en is al 2 maanden lid van ons gezin.

Allerhande onzin - want zo beschouw je relativerend het leven als je lang van huis bent - passeert de Tilburgs/van Kleef Revue. En wat Allerhande betreft, slechts doorgebladerd is het ons niet opgevallen dat er weinig tegenwicht in vertegenwoordigd wordt voor de Veggies. We houden zelf ook van een goed stuk vlees, maar recepten hoeven we niet persé uit de Allerhande te halen. We moeten toegeven dat de kalkoenen en braadstukken in het tijdschrift ontbreken maar Jezus waar zijn we mee bezig in dit land. En zo zien we binnen de eerste 6 weken dat minderheden hier een grote bek hebben gekregen en politici zich om de lieve vrede aanpassen en dat kleine groepen "verknijpte" mensen eigenlijk voorgetrokken worden op de meerderheid en het zal niet lang duren of die gaan hun verkrampte nek los schudden en van zich laten horen - in zwart, geel of groen hesje. Zorgelijk en iets waarover wij de luxe hebben om te kunnen zeggen: dat willen wij de rug toekeren door in het zonnige zuiden te leven.

De ene frustratie is nog niet verwerkt of begint aan de volgende en dat is het betalen van zorg die je blijkbaar niet vergoed hebt gekregen en de kosten voor het volgende jaar hangen al als een zwarte wolk boven je hoofd. En zeg nou eerlijk: als je dat dan allemaal toch zelf moet betalen waarom kiezen we dan niet een behandeling in Griekenland!? Beter, menslievender en goedkoper.

Ondertussen genieten we van de soortering van Jumbo, de prijzen van Lidl - de hofleverancier van de live boards in de Med- van de kerstboom, de open haard en de prachtige geveltjes van onze Zeeuwse en Hollandse steden, de uitgestrekte akkers omzoomd door wilgen. Inklusief de haring, de bitterbal, de Bossche Bol en de cappuccino voor 3,50. Een prijs waar Italiaanse en Griekse oren van gaan klapperen want koffie is daar geen luxe maar een eerste levensbehoefte met een evenredig prijskaartje. We laten ons onderdompelen in het walhalla van de overdaad, waar je portemonnaie bijna niet aan kan ontkomen wanneer de folders in de brievenbus liggen of wanneer je langs de rekken met kleding, de schappen met levensmiddelen, de winkels met high tech kookpannen, accessoires en snuisterijen loopt. Paradijsje Nederland: een donzen dekentje met een onrekbaar randje.

Klussen en plannen

Geen klussen op de boot maar in je huis. Het moet leefbaarder, gezelliger. Dat houdt in dat we kastjes maken, gordijnen ophangen, muren verven, leuke lampen ophangen. Daar tussendoor zien we vrienden en kinderen en vieren we Kerst rond toch maar een boom. Van lieverlee komen er nu al meer persoonlijke spullen in het huis in de winter. Die moeten dan eind maart weer in een doos maar dat is nou eenmaal de consequentie van het thuis willen voelen. De eerste 2 weken thuis stonden dan ook in het teken van inrichting. Daarbij zijn we van alles kwijt en na ons talloze keren afgevraagd te hebben waar het nou kan liggen zal blijken dat we het niet in huis hebben maar op de boot en dat we huis en bootsituatie verwisseld hebben in onze herinnering.

De tuin is in onze afwezigheid overwoekerd met een leuk geel bloemig plantje dat niet uit te roeien valt. De tuinman heeft de paden en bolvormige heesters goed onderhouden maar we zien een grote tuinklus wel aankomen tzt wanneer we niet meer verhuren. Verhuur van ons huis was een wereldsucces dit jaar en ook nu al zijn er boekingen voor volgend jaar en dat zijn geen terugkomers maar nieuwe klanten. Een en al lof voor Belvilla! Ongekend professioneel! We denken dan ook even terug aan de periode dat we "in zee" zijn gegaan met de makelaar in Middelburg en we zoveel problemen kregen omdat A zij geen kennis van zaken

hebben aangaande particuliere verhuur, B wij onervaren varen, C de huurders lastig/onbetrouwbaar varen en hun huurgedrag onfatsoenlijk waarbij de makelaar niet controleerde of ingreep. Af en toe bekruipt ons nog een misselijkmakend gevoel en meteen voelen we de opluchting van het zaken doen met Belvilla.

De reis naar Nederland vanaf Crotone en met name het terugbrengen van de huurauto loopt in de papieren door extra huurdagen, hotelovernachtingen, benzine, tol, Zwitserland vignet etc. Dat is 2 x per jaar nu. We hebben daarom voor weinig geld een 19 jaar oud autootje gekocht en we hebben dat geld er al uit na 2 x reizen tussen Vlissingen en Crotone - dat is dus al in najaar 2019. Het is ook gunstig om de reis per auto te maken omdat we die auto zeer waarschijnlijk in Crotone kunnen laten staan bij de broer van Elio van de werf. Crotone zal 3 seizoenen uitgangspunt zijn voor Skadi's zeilreis. Het ligt centraal tussen Griekenland, Adriatische Zee en Thyreense Zee. Daarna leggen we de boot in Noord Italië of Spanje - op de terugweg uit de Med.

De katten zijn dolgelukkig in huis en hebben hier veel lichaamsbeweging. Na een paar jaar op de boot blijkt toch wel dat het voor de katten beter is om 6 maanden thuis te zijn. Op de boot worden ze beperkt en Freija wordt dik. Met gevolg voor haar tere botten. Ze is nu op dieet en dat blijft zo. Dat is makkelijk geworden doordat Odin een eigen voerbak heeft met toegangs-chip en Freija krijgt 5x daags een afgemeten hoeveelheid brokjes.

Op het moment dat we thuis aankwamen en de katten uit hun manden haalden liepen ze meteen de trap op naar de keuken en wilden naar buiten. Ze herkenden het huis direct en Odin heeft een uur lang lopen mauwen: hoera hoera ik ben thuis. Met de staart strelend langs Peter's benen en heen en weer rennend tussen tuin en keuken. We hebben nu ook een kattenluik in de logeerkamer gemaakt en de katten geleerd die te gebruiken. Nu hoeft de schuifpui in de keuken niet steeds open. Wanneer er loge's zijn doen we dat tijdelijk wel.

Plan:

in februari/maart gaat Peter met zoon Brian naar Crotone om aan de boot te werken.

!0 april rijden we terug naar Skadi en dat doen we voortaan in etappes van 3 dagen

18 april beginnen we met ons VIJFDE seizoen en het is nog niet zeker of we zullen zeilen naar Sporaden. Mogelijk Dodecanese of Allebei. Zeker is dat we vroeg in het seizoen door het kanaal van Korinthe willen varen, liefst meteen naar het noorden naar de Sporaden en terug zuidelijk naar Dodecanese. Zeer afhankelijk van de wind keren we terug naar Korinthe of alsnog nog een keer om de Peloponnesos, want met de klok mee om de Peloponnesos om is eind september waarschijnlijk beter dan noordelijk naar Argo-Saronische Golf en Athene.

Over weer en wind wordt uitgebreider geschreven in onze nieuwsbrief Griekenland die bijna uitgestuurd wordt en uit 3 delen bestaat. Schrijven van die nieuwsbrief liep vertraging op door het thuis zijn, de agenda die we opeens blijken te hebben en het gevoel eens even niet bezig te hoeven zijn met varen en alles wat daarbij hoort...

En zo vliegen de maanden voorbij met steeds meer plannen over reizen en thuis, maar ook ook over de boot en zelfs de verkoop ervan. We zijn namelijk opgeschrikt door zeiljacht Wind en Water die hun schip plotseling goed konden verkopen. En ben je het dan toch al van plan, dan moet je zo'n aanbod niet afslaan. Voor ons betekende dat een reflexie moment over onze eigen reis en we vroegen ons af hoe lang we nog willen varen en wat we willen zien.

Belangrijk is niet een doel of het volhouden van een zeilreis, maar het draait natuurlijk allemaal om de afwisseling. Waarbij het ontmoeten van mensen veel gewicht in de schaal legt. Want varen is leuk, ontdekken en vooral ontmoeten is heerlijk. En dat kan ook met een camper, of met de rugzak door vreemde continenten. Of deels per vliegtuig of huurschip. Allemaal opties zolang we gezond zijn. Voorlopig is het

nog Griekenland/Kroatië per Skadi, een periode van 2 a 3 seizoenen om ook de mogelijkheid te hebben weer in balans te komen met de kosten. Want Griekenland varen is geld besparen.

In het voorjaar volgt een nieuwsbrief over kosten en behoeften.